

দেউৰীসকল

অসম তথা পূৰ্বাঞ্চলৰ মঙ্গোলয়ডসকলৰ ভিতৰত দেউৰীসকল অন্যতম জনগোষ্ঠী। মঙ্গোলয়ড নৃ-গোষ্ঠীৰ অন্তৰ্গত দেউৰীসকল উত্তৰ পূব-দিশৰ পৰা অসমলৈ প্ৰব্ৰজন ঘটে আৰু ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ উজনি অংশত বৰ্তমান অৰুণাচল প্ৰদেশৰ লোহিত জিলাৰ অন্তৰ্গত জৈদাম পাহাৰৰ আশে-পাশে বাস কৰিবলৈ লয়।

দেউৰীসকল সামাজিকভাৱে চাৰিটা খেলত বিভক্ত— ডিব্ৰীয়া, টেঙাপনীয়া, বৰগঞা আৰু পাটবগঞা। ডিবাং নদীৰ পাৰত বসবাস কৰাসকল ডিব্ৰীয়া, টেঙাপনী নদীৰ পাৰত বাস কৰাসকলক টেঙাপনীয়া, বৰনদীৰ পাৰত থকাসকলক বৰগঞা আৰু পাত-শদিয়াত থকাসকলক পাতবগঞা হিচাপে জনা যায়।

শদিয়া অঞ্চলতেই দেউৰী সকল বহু বছৰ ধৰি বসবাস কৰি আছিল। কালক্ৰমত সম্ভৱত প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগ, আন্তঃগোষ্ঠীগত যুদ্ধ-বিগ্ৰহ অথবা উৰ্বৰা কৃষি ভূমিৰ সন্ধানত এই ঠাই এৰি লুইতৰ বুকুৱেদি ভটীয়াই আহি তেতিয়াৰ অবিভক্ত শিৱসাগৰ জিলাৰ মাজুলী আৰু লখিমপুৰ জিলাৰ ডিব্ৰুং নদীৰ পাৰত প্ৰথমে বাস কৰিবলৈ লয় আৰু তাৰ পৰা পিছত বিভিন্ন ঠাইলৈ সম্প্ৰসাৰণ ঘটে। দেউৰীসকল বৰ্তমান উজনি অসমৰ ৮-খন জিলা— তিনিচুকীয়া, ডিব্ৰুগড়, শিৱসাগৰ, যোৰহাট, মাজুলী, ধেমাজী, লখিমপুৰ আৰু বিশ্বনাথ জিলাত আছে। দেউৰী সকলে নিজকে 'জিম'চণায়া' বুলি চিনাকি দিয়ে। দেউৰীসকল এটা স্বকীয় বৈশিষ্ট্যৰে পৰিপূৰ্ণ খিলঞ্জীয়া জনগোষ্ঠী। ভাৰতীয় সংবিধানে তেওঁলোকক অনুসূচীত জনজাতি হিচাপে স্বীকৃতি দিছে।

ভাষা :

দেউৰী ভাষা মূলতঃ চীন-তিব্বতীয় ভাষাগোষ্ঠীৰ তিব্বত-বৰ্মীয় ভাষা-পৰিয়ালৰ বড়ো শাখাৰ অন্তৰ্গত। এই ভাষাটোৰ স্বকীয় কিছুমান বৈশিষ্ট্য আছে। ২০০৫ চনৰ ২৮ জানুৱাৰী তাৰিখে অসম চৰকাৰে দেউৰী ভাষাক চৰকাৰীভাৱে স্বীকৃতি দিয়ে আৰু প্ৰাথমিক পৰ্যায়ত এই ভাষা বিষয় হিচাপে প্ৰৱৰ্তন কৰাৰ সিদ্ধান্ত লয়।

ধৰ্ম :

দেউৰীসকল বৰ ধৰ্মবিশ্বাসী লোক। তেওঁলোকে, 'কুন্দি' ধৰ্মক বিশ্বাস কৰে। 'কুন্দিমামা' হ'ল তেওঁলোকৰ উপাস্য দেৱতা। 'কুন্দি' মানে পৰম পুৰুষ পৰমেশ্বৰ আৰু 'মামা' মানে প্ৰকৃতিক বুজাইছে। এই কুন্দিমামাই বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ডৰ সৃষ্টিকৰ্তা আৰু পালনকৰ্তা বুলি তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰে।

দেউৰীসকল সাধাৰণতে কৃষিজীৱী লোক। তেওঁলোকৰ জীৱন আৰু জীৱিকা খেতিৰ ওপৰতেই বহু পৰিমাণে নিৰ্ভৰশীল। ধান, মাহ, সবুজ, মৰাপাট আৰু বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ শাক-পাচলি তেওঁলোকৰ প্ৰধান খেতি। বাসস্থানৰ বাবে সাধাৰণতে দেউৰীসকলে নৈপৰীয়া অঞ্চলৰ ঠাই নিৰ্দ্ধাৰণ কৰে। দেউৰীসকলে তাহানিৰে পৰা কাঠ, বাঁহ, বেত আৰু খেবেৰে চাংঘৰ সাজি বাস কৰি আহিছে।

উৎসৱ :

সমগ্ৰ অসমত সকলোৱে পালন কৰা —বঙালী বিহু, মাঘ বিহু, আৰু কাতি বিহু দেউৰীসকলেও পালন কৰে। তদুপৰি তেওঁলোকৰ সুকীয়া কৃষিভিত্তিক উৎসৱ-বিবা বচু গিবা মেছু (বসন্ত আদৰণি উৎসৱ), বিহু উৎসৱ-টিগাদাগাবেবা বিচু, 'বিচু দাবেবা মেছু', 'মিদি দেকবা মেছু' (ৰাজ কেবাং) ধৰ্মৰ লগত জড়িত আৰু শাওণিয়া পূজা ইত্যাদি।

দেউৰীসকলৰ কেইগৰাকীমান বিশিষ্ট ব্যক্তিৰ বিষয়ে চমুকৈ উল্লেখ কৰা হ'ল—

জননেতা ভীমবৰ দেউৰী

বৃহত্তৰ অসমৰ ক্ষুদ্ৰ পৰিসৰত এক প্ৰচেষ্টাৰ আবৰ্তত থাকি অসমৰ বৃহত্তৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষাৰ বাবে যুঁজ দি জীৱন পাত কৰা বিৰল ব্যক্তিত্বৰ চানেকি জননেতা ভীমবৰ দেউৰী। উজনি অসমৰ এচুকত জন্ম গ্ৰহণ কৰি অবিভক্ত অসমৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ সকলো জনগোষ্ঠীৰ মাজত নিজকে বিলীন কৰি অসমৰ জাতীয় সত্ত্বাক প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ ভীমবৰ দেউৰী উঠি পৰি লাগিছিল। জনগোষ্ঠীৰ মাজৰে এজন হৈ সকলো জনগোষ্ঠীৰ ৰাজনৈতিক আৰু সামাজিক প্ৰতিষ্ঠাৰ বাবে অহৰহ কাম কৰি যোৱা ভীমবৰ দেউৰীক অসমৰ প্ৰথমজনা প্ৰধান মন্ত্ৰী লোকপ্ৰিয় গোপীনাথ বৰদলৈয়ে 'জননেতা' আখ্যাৰে বিভূষিত কৰিছিল।

১৯০৩ চনৰ মে' মাহৰ ১৬ তাৰিখ আৰু অসমীয়া জ্যেষ্ঠ মাহৰ ৩ তাৰিখে ভীমবৰ দেউৰীৰ জন্ম হয়। পিতৃৰ নাম গদবাম (গদবা) দেউৰী মাতৃৰ নাম ৰাজতী (ৰাজং) দেউৰী আছিল।

শিৱসাগৰ জিলাৰ পানিদিহিং অঞ্চলৰ বৰগঞা দেউৰী গাঁৱত (বৰ্তমান উক্ত গাঁওখন ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুত) পিছত বাম ৰজাবাৰী গাঁৱত স্থায়ী বাসস্থান লয়। পিতৃৰ পূৰ্বৰ বাসস্থান শদিয়াত আছিল বুলি শুনা যায়।

১৯০৮ চনত ৫৭ নং বৰগাঁও প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত শিক্ষা-জীৱন আৰম্ভ হয়। ১৯১৩ চনত প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত শিৱসাগৰ মহকুমাৰ ভিতৰতেই প্ৰথম স্থান অধিকাৰ কৰি উত্তীৰ্ণ হয়। ১৯১৮ চনত শিৱসাগৰ চৰকাৰী এম. ভি. স্কুলৰ পৰা এম. ভি. পাছ কৰি মাহে চাৰিটকীয়া বৃত্তি অৰ্জন কৰে। ১৯২৫ চনত শিৱসাগৰ চৰকাৰী হাইস্কুলৰ পৰা এণ্ট্ৰেন্স পৰীক্ষাত পাঁচোটা বিষয়ত লেটাৰ নম্বৰসহ উত্তীৰ্ণ হয়। ১৯২৫ চনৰ ১৪ জুলাইত কটন কলেজত নাম ভৰ্তি কৰে। কটন কলেজৰ পৰা ১৯২৭ চনত প্ৰথম বিভাগত আই. এ. পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হয়। ১৯২৯ চনত একে কলেজৰ পৰাই অৰ্থনীতি বিষয়ক প্ৰধান বিষয় হিচাপে লৈ দ্বিতীয় শ্ৰেণীৰ সন্মানসহ বি. এ. পাছ কৰে। ১৯৩১ চনত কলিকতাৰ পৰা আইন পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ বি. এল. হয়। একে সময়তে প্ৰেচিডেন্সি কলেজত স্নাতকোত্তৰ শ্ৰেণীত অধ্যয়ন কৰে। অৰ্থৰ অসুবিধাৰ কাৰণে পৰীক্ষা নিদিয়াকৈ চাকৰি কৰাৰ ইচ্ছাৰে অসমলৈ ঘূৰি আহে। ১৯৩২ চনত অসম অসামৰিক সেৱা পৰীক্ষাত

কৃতকাৰ্য হয় যদিও স্বতন্ত্ৰভাৱে ওকালতি কৰিবলৈ লয়। ওকালতি ব্যৱসায়ে ভীমবৰ বাজহৰা জীৱন উন্মুক্ত কৰে।

১৯৩২ চনত ডিব্ৰুগড় আদালতত ওকালতি আৰম্ভ কৰে। ১৯৩৩ চনত ভীমবৰ দেউৰীয়ে উদ্যোগ লৈ দেউৰী, সোনোৱাল কাছৰী, মটক, মিছিং, বড়ো, তিৱা, বাভা আদি অনগ্ৰসৰ জনগোষ্ঠীসমূহক ঐক্যবদ্ধ কৰাৰ উদ্দেশ্যে ১৭/০৪/১৯৩৩ তাৰিখে নগাঁৱৰ বহুত অসম ভৈয়ামৰ অনগ্ৰসৰ জনগোষ্ঠীৰ প্ৰথম অধিবেশন অনুষ্ঠিত কৰি Assam Backward Plains Tribal League চমুকৈ ট্ৰাইবেল লীগৰ জন্ম দিয়ে। এই অধিবেশনত ভীমবৰ দেউৰীয়ে সভাত এটি উদাত্ত ভাষণ দিয়ে। ভীমবৰ দেউৰীৰ যুক্তিপূৰ্ণ এই সভাতে ভীমবৰ দেউৰী সৰ্বসন্মতিক্ৰমে সাধাৰণ সম্পাদক নিৰ্বাচিত হয়। ১৯৩৫ চনত ভীমবৰ দেউৰীৰ নেতৃত্বত ট্ৰাইবেল লীগৰ দাবীৰ ভিত্তিত অসম বিধান সভাৰ মুঠ ১০৮-খন আসনৰ মাজত ৪ খন আসন অনগ্ৰসৰ ভৈয়াম-জনজাতিসকলৰ বাবে সংৰক্ষণ কৰা হয়। ১৯৩৮ চনত ভীমবৰ দেউৰীক ডিব্ৰুগড় স্থানীয় মণ্ডলৰ এজন মনোনীত সদস্য হিচাপে নিযুক্তি দিয়ে। ১৯৩৯ চনত ভীমবৰ দেউৰীক উচ্চ পৰিষদ অৰ্থাৎ অসম বিধান পৰিষদৰ সদস্য পদত মনোনীত সদস্য হিচাপে মনোনীত কৰে।

ভীমবৰ দেউৰীৰ বিবাহ : ১৯৪০ চনৰ ১৮ ফেব্ৰুৱাৰীত মন্ত্ৰী ৰূপ নাথ ব্ৰহ্মৰ কন্যা কমালৱতী ব্ৰহ্মৰ লগত ভীমবৰ দেউৰীৰ ব্ৰহ্মধৰ্ম মতে কোকৰাঝাৰ বাঁশবাৰী গাঁৱত বিবাহ সম্পন্ন হয়। ১৯৪৫ চনত নবেম্বৰ মাহত শ্বিলঙত এই জনগোষ্ঠীসমূহৰ প্ৰতিনিধিৰে বহু অধিবেশনত 'আচাম ট্ৰাইবচ্ এণ্ড বেছেচ্ ফেডাৰেচন'ৰ জন্ম হয়। ইয়াৰ প্ৰধান গুৰি ধৰোঁতা আছিল ভীমবৰ দেউৰী। ১৯৪৬ চনত উচ্চ পৰিষদৰ সদস্য পদৰ ম্যাদ শেষ হোৱাত পুনৰ তেওঁক সদস্য হিচাপে দ্বিতীয়বাৰৰ বাবে মনোনীত কৰে। ১৯৪৬ চনত চৰ্দাৰ পেটেলৰ উপদেশ ক্ৰমে ভীমবৰ দেউৰীক বন আৰু শ্ৰম বিভাগৰ মন্ত্ৰী হিচাপে গোপীনাথ বৰদলৈৰ কংগ্ৰেছ মন্ত্ৰীসভাৰ সদস্য কৰা হয়। ১৯৪৭ চনত ভীমবৰ দেউৰীয়ে ভাইচৰয় লৰ্ড ওৱাডেলক লগ ধৰি সমষ্টি গঠন, পাকিস্তানত অসমক চামিলকৰণ, সুকীয়া যুটীয়া নিৰ্বাচন আদি বিষয়ত ট্ৰাইবেল লীগৰ সুস্পষ্ট মতামত জানিবলৈ দিছিল আৰু অসমক যে কোনো কাৰণতেই পাকিস্তানৰ লগত চামিল কৰিবলৈ দিয়া নহ'ব সেইটো তেওঁ স্পষ্ট কৰি দিছিল।

১৯৩৩ চনৰ পৰা ১৯৪৬ চনলৈকে ভীমবৰ দেউৰী অকল জনজাতীয় জনগোষ্ঠীৰেই নহয়, অসম আৰু অসমৰ জনসাধাৰণৰ স্বাৰ্থৰ হকে উন্নয়নৰ প্ৰক্ৰিয়াত আত্মনিয়োগ কৰিছিল।

দেশখনত বহিৰাগত প্ৰব্ৰজন বোধ, প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ ৰক্ষা, পিছপৰা জাতি-জনগোষ্ঠীৰ বাবে সংৰক্ষণৰ ব্যৱস্থা, কেন্দ্ৰৰ পৰা ৰাজ্যসমূহলৈ অধিক ক্ষমতা বিকেন্দ্ৰীকৰণ, স্বায়ত্ত শাসন, বিধান পৰিষদ গঠন, সকলো জনগোষ্ঠীৰ মাজত অৰ্থনৈতিক সমতা স্থাপন আদি নীতি উদ্ভাৱনেৰে নিজৰ বিচক্ষণতা প্ৰদৰ্শনৰ যোগেদি ৰাজনৈতিক-সামাজিক জীৱন পৰিচালিত কৰিছিল।

তেওঁ ১৯৪৭ চনৰ ৩০ নবেম্বৰত ৪৪ বছৰ বয়সত শেষ নিশ্বাস ত্যাগ কৰে। মৃত্যুৰ সময়ত তেওঁৰ পত্নী কমলারতী দেউৰীৰ পুত্ৰ ক্ৰমে পীতাম্বৰ দেউৰী, পৃথীৱৰ দেউৰী, ইন্দিৰৰ দেউৰী আৰু কন্যা ভাৰতী দেউৰীক এৰি যায়।

বাধাকান্ত দেউৰী

স্বৰ্গীয় বাধাকান্ত দেউৰীৰ জন্ম হৈছিল ১৯৩১ চনৰ জুন মাহৰ ১ তাৰিখে লক্ষীমপুৰ জিলাৰ বাঁহগড়া দেউৰী গাঁৱত। তেওঁৰ পিতৃৰ নাম আছিল আদিচন দেউৰী আৰু মাতৃৰ নাম তাইবা দেউৰী। পিতৃ-মাতৃৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ বাধাকান্ত দেউৰীৰ তিনিগৰাকী বায়েক-ভনীয়েক আছিল। সম্পূৰ্ণ গাঁৱলীয়া পৰিৱেশত থাকি ডাঙৰ-দীঘল হোৱা দেউৰীদেৱৰ ঘৰৰ অৱস্থা বিশেষ ভাল নাছিল। দেউতাকৰ অৱস্থাৰ কথা জানি শুনি নামভৰ্তি নকৰোৱাকৈ নিজে লোকৰ পৰা কিতাপ, ফলি খুজি আনি গাঁৱৰ ১১ নং মৰনৈ প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত ১৯৪২ চনত শিক্ষা জীৱন আৰম্ভ কৰিছিল। কষ্টৰ মাজেৰে পঢ়াত মনোযোগ দি সুখ্যাতিৰে মেট্ৰিক পাছ কৰি যোৰহাটৰ জে. বি. কলেজত কলেজীয়া জীৱন আৰম্ভ কৰে আৰু ১৯৫৮ চনত বি. এ. ডিগ্ৰী লাভ কৰে। ১৯৫৯ চনত শিৱসাগৰ চৰকাৰী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত সহকাৰী শিক্ষক হিচাবে মকবল হয়। যোৰহাটলৈ আহি বি. টি. পাছ কৰে। ১৯৮৫ চনত তেওঁ শদিয়াৰ চপাখোৱা চৰকাৰী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত সহ-শিক্ষক হিচাবে যোগদান কৰে। তাতো বেছি দিন শিক্ষকতা নকৰি ১৯৮৬ চনত একে পদতে লক্ষীমপুৰ চৰকাৰী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত চাকৰি সলনি কৰি শিক্ষকতা জীৱন স্থিৰভাৱে চম্ভালিবলৈ লয়।

জনগোষ্ঠীয় তথা অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যলৈ বাধাকান্ত দেউৰীৰ অৱদান অপৰিসীম। তেওঁ এজন স্বল্পভাষী তথা দেউৰী ভাষা-সংস্কৃতিৰ গৱেষক পণ্ডিত আছিল। বিভিন্ন কাগজ-পত্ৰ, আলোচনী আদিত তেওঁৰ লেখা সিঁচৰতি হৈ আছে। দেউৰী ভাষাৰ জৰিয়তে অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যলৈ অনেক অৱদান আগবঢ়াই থৈ যোৱা দেউৰীদেৱৰ অমূল্য গ্ৰন্থসমূহ 'দেউৰী চুৰিব' (দেউৰী অভিধান), 'চিৰাঁ জিমচাঁয়া চুৰিব' (আধুনিক দেউৰী শব্দকোষ) দুখন প্ৰধান, ইয়াৰে দ্বিতীয়খন গ্ৰন্থ ত্ৰি-ভাষিক (দেউৰী, অসমীয়া, ইংৰাজী)। এইখন দেউৰী ভাষাৰ পূৰ্ণাঙ্গ অভিধান। 'দেউৰী শব্দ সম্ভাৰ' তেখেতৰ অন্যতম সংযোজিত পুথি।

সমাজসেৱক আৰু ৰাজনীতিক বৰ্গৰাম দেউৰী

লক্ষীমপুৰ জিলাৰ বিহপুৰীয়া মৌজাৰ বাঁহগড়া দেউৰী গাঁৱৰ নিবাসী বৰ্গৰাম দেউৰীয়ে ১৯৩৮ চনৰ ১ আগষ্ট তাৰিখে জন্ম গ্ৰহণ কৰে। ১৯৪৪ চনত বাঁহগড়া দেউৰী এল. পি. স্কুলত নাম ভৰ্তি কৰে। ১৯৪৯ চনত খ'ৰা এম. ই. স্কুলত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি ১৯৫৯ চনত লক্ষীমপুৰ উচ্চ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ পৰা মেট্ৰিকত প্ৰথম বিভাগত উত্তীৰ্ণ হয়। মেট্ৰিক পাছ কৰি বৰ্গৰাম দেউৰীয়ে যোৰহাট জগন্নাথ বৰুৱা মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা বি. এচ. টি. পাছ কৰি গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত উদ্ভিদবিজ্ঞান বিষয়ত নাম ভৰ্তি কৰে আৰু একে সময়তে গুৱাহাটী

বিশ্ববিদ্যালয়ৰ আইন মহাবিদ্যালয়তো অধ্যয়ন কৰে। তেওঁ এম. এচ. চি. আৰু এল. এল. বি. একে সময়তে সুখ্যাতিৰে পাছ কৰি পিচত পঞ্জাব বিশ্ববিদ্যালয়ত হোমিওপেথিক শিক্ষা পঢ়িবলৈ যায় আৰু তাতো তেওঁ সুখ্যাতিৰে সোণৰ মেডেল লৈ ডিগ্ৰী লাভ কৰে।

বৰ্গৰাম দেউৰী গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত পঢ়ি থকা কালতে কামৰূপ একাডেমী বিদ্যালয়ত শিক্ষকতা কৰিছিল। ১৯৭১ চনত লক্ষীমপুৰ বাৰত যোগদান কৰি ওকালতি জীৱন আৰম্ভ কৰে। এই সময়ছোৱাতে তেওঁ মণিপুৰ কলেজত প্ৰবক্তা হিচাবে যোগদান কৰিছিল যদিও তাত ভাল নলগাত উভতি আহি পুনৰ লক্ষীমপুৰত ওকালতি আৰম্ভ কৰে। অবিভক্ত লক্ষীমপুৰ জিলাৰ ধেমাজি চিৰিপানী দেউৰী গাঁৱত ১৯৭১ চনত অনুষ্ঠিত হোৱা দেউৰী সন্মিলনৰ সভাত তেওঁক পৰৱৰ্তী সভাপতি হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰে।

১৯৭৮ চনত বঙ্গালমৰা গাঁও পঞ্চায়তৰ পৰা কাউন্সিলাৰ হিচাবে নিৰ্বাচিত হয়। ১৯৮৩ চনত অসম বিধান সভালৈ বিহপুৰীয়া সমষ্টিৰ পৰা তেওঁ প্ৰথমবাৰ বিধায়ক হিচাপে নিৰ্বাচিত হয়। ১৯৯১ চনত পুনৰ তেওঁ বিহপুৰীয়া সমষ্টিৰ পৰা অসম বিধান সভালৈ নিৰ্বাচিত হৈ অসম চৰকাৰৰ ভৈয়াম জনজাতি আৰু অন্যান্য পিছপৰা শ্ৰেণী কল্যাণ বিভাগৰ উপৰিও ৰেচম আৰু হস্ততাঁত আৰু বয়ন বিভাগৰ কেবিনেট মন্ত্ৰী হিচাবে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰে।

বৰ্গৰাম দেউৰী মন্ত্ৰী হৈ থাকোঁতেই অসমৰ জনজাতিসকলৰ জনজাতি জিৰণি চ'ৰা আৰু আকাশী হোটেল আদি নিৰ্মাণ কৰাৰ উপৰিও বাঁহগড়া দেউৰী গাঁৱৰ মিনি হাস্পাতাল আৰু ভেটেনেৰী হাস্পাতাল দুখন নিৰ্মাণ কৰা হয়। দেউৰী ভাষাক দেউৰী ভাষা হিচাবে স্বীকৃতি প্ৰদান আৰু দেউৰী জনগোষ্ঠীৰ ৰাজনৈতিক আৰু আৰ্থ-সামাজিক উন্নয়নৰ বাবে দেউৰী স্বায়ত্ব শাসিত পৰিষদ প্ৰদান কৰাত বৰ্গৰাম দেউৰীৰ অৱদান আছিল উল্লেখনীয়। তেওঁ ২০০৪ চনত হৃদ ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ গুৱাহাটীত মৃত্যু বৰণ কৰে। ভীমবৰ দেউৰীৰ পিচত বৰ্গৰাম দেউৰী আছিল জনগোষ্ঠীৰ দ্বিতীয়জন ৰাজনীতিক তথা অসম চৰকাৰৰ মন্ত্ৰী।

সমাজসেৱক শ্ৰীচন্দ্ৰ সিং দেউৰী

চন্দ্ৰ সিং দেউৰী খেলুৱৈ, লোক-শিল্পী আৰু দেউৰী লেখক হিচাপে জীয়াই আছে। দেউৰী জনগোষ্ঠীৰ মাজত তেওঁৰ এক সুকীয়া পৰিচয় আছে। ১৯২৭ চনৰ ২৮ এপ্ৰিলত গোপাল দেউৰীৰ ঔবষত আৰু আতৰা দেউৰীৰ গৰ্ভত উপৰ দেউৰী গাঁও, যোৰহাটত তেওঁৰ জন্ম হৈছিল। দেউৰী এল. পি. স্কুলৰ পৰা প্ৰাথমিক শিক্ষা সাং কৰি যোৰহাট চৰকাৰী হাইস্কুলত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল যদিও তেওঁ যোৰহাট পলিটেকনিক হাইস্কুলৰ পৰা ১৯৪৯ চনত হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত সুক্ষ্মাতিৰে উত্তীৰ্ণ হয়। পিচত তেওঁ ১৯৬২ চনত কলা শাখাত নাম লগাই কৰ্মজীৱনৰ মাজতে শ্বিলং কলেজৰ পৰা আই. এ. পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হয়।

১৯৫৫ চনৰ এক অক্টোবৰ তাৰিখে ভাৰত চৰকাৰৰ অধীনৰ অনুসূচিত জাতি আৰু জনজাতি বিভাগৰ তৃতীয় বৰ্গৰ কৰ্মচাৰী হিচাপে যোগদান কৰে আৰু ১৯৮৮ চনৰ ৩১ মাৰ্চ তাৰিখে অধীক্ষক হিচাপে চাকৰি জীৱনৰ পৰা অৱসৰ লয়। ১৯৫৯ চনৰ দিল্লী গণৰাজ্য দিৱসত তেওঁৰ নেতৃত্বত দেউৰী লোক-গীত আৰু

লোক-নৃত্য প্ৰদৰ্শন কৰাৰ উপৰিও ১৯৫৯ চনৰ পৰা ১৯৭৫ চনলৈকে আকাশবাণী গুৱাহাটী কেন্দ্ৰত দেউৰী লোক-গীত পৰিবেশন কৰে।

লেখক হিচাপে তেওঁ ১৯০৩ চনৰ পৰা একে লেঠাৰিয়ে— ‘আৰাও’ (১৯০৩ চন), ‘আৰ্চিয় ইবা’ (২০১৪ চন), ‘আমিবিয়া ইবা’ (২০১৩ চন), ‘বিচু’ (২০১৫ চন) ‘হিচিৰি’ (২০১৬ চন), ‘দেউৰী জনজীৱন’ (২০১৬ চন) পুথি নিজ প্ৰচেষ্টাত প্ৰকাশ কৰি উলিয়ায়।

প্ৰশ্নাবলী

- ১। দেউৰীসকলৰ আদিম বাসস্থান ক’ত আছিল?
- ২। দেউৰীসকলে সামাজিকভাৱে কেইটা আৰু কি কি খেলত বিভক্ত উল্লেখ কৰা।
- ৩। শদিয়াৰ পৰা প্ৰব্ৰজন হৈ আহিঁ দেউৰীসকল প্ৰথমতে অসমৰ কোনকেইখন জিলাত বাস কৰিবলৈ লৈছিল? বৰ্তমান অসমৰ কেইখন জিলাত তেওঁলোক বসবাস কৰি আছে?
- ৪। দেউৰীসকলে নিজকে কি বুলি চিনাকি দিয়ে?
- ৫। দেউৰী ভাষা তিব্বতবৰ্মী ভাষাগোষ্ঠীৰ কোনটো ভাষা-পৰিয়ালত অন্তৰ্ভুক্ত? কোন চনত দেউৰী ভাষাক অসম চৰকাৰে চৰকাৰীভাৱে স্বীকৃতি প্ৰদান কৰে?
- ৬। দেউৰীসকলে পালন কৰি অহা তেওঁলোকৰ চাৰিটা উৎসৱৰ নাম উল্লেখ কৰা।
- ৭। দেউৰীসকল কি ধৰ্মৰ বিশ্বাসী?
- ৮। চমুটোকা লিখা :

(ক) ভীমবৰ দেউৰী	(খ) ৰাধাকান্ত দেউৰী
(গ) বৰ্গৰাম দেউৰী	(ঘ) শ্ৰীচন্দ্ৰ সিং দেউৰী

